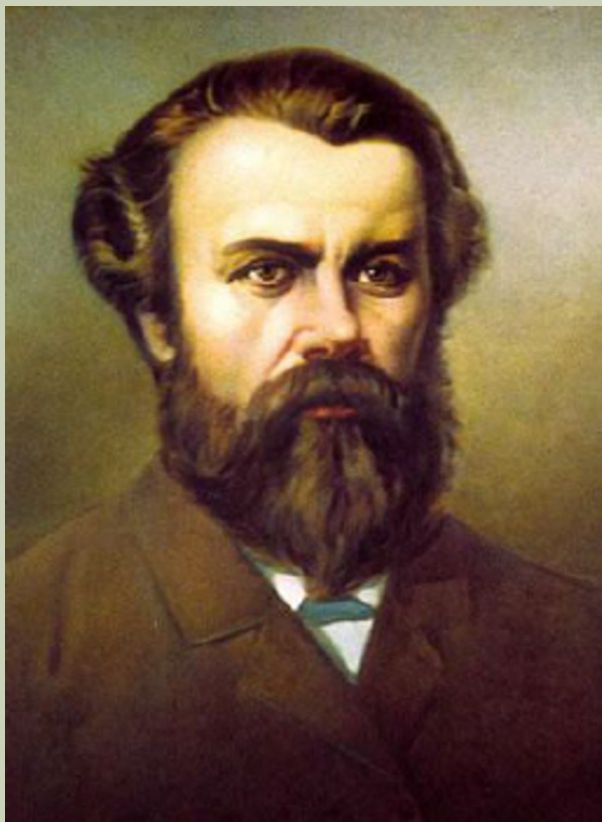

МИХАЙЛО ПЕТРОВИЧ ДРАГОМА́НОВ

- Український вчений та критик, публіцист, історик, фольклорист, громадський діяч, засновник українського соціалізму. Брат Ольги Косач і дядько Лесі Українки, вплинула на її формування як письменника.

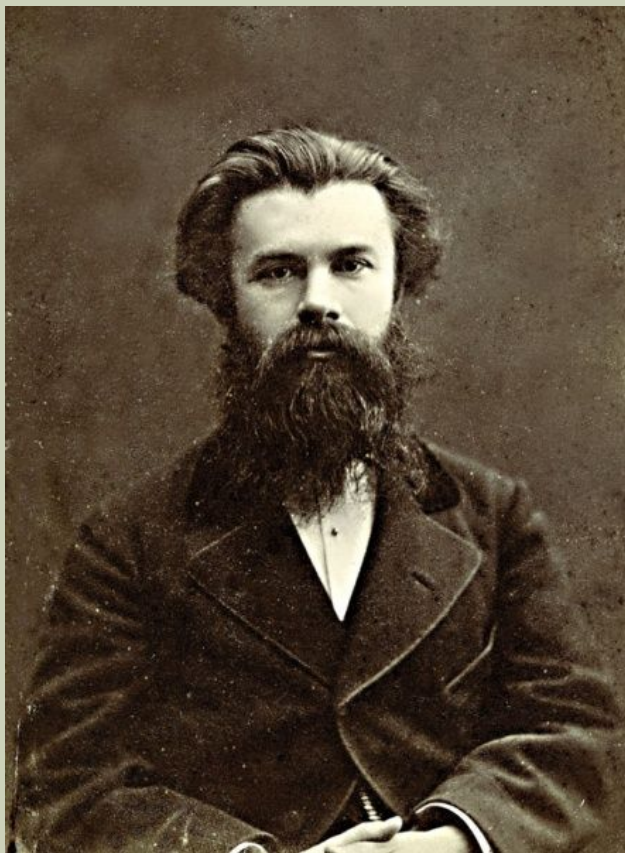
Народився 18 вересня 1841 р., Гадяч, Полтавська губернія, Російська імперія

Помер: 2 липня 1895 р. (53 роки), Софія, Князівство Болгарія, Османська імперія

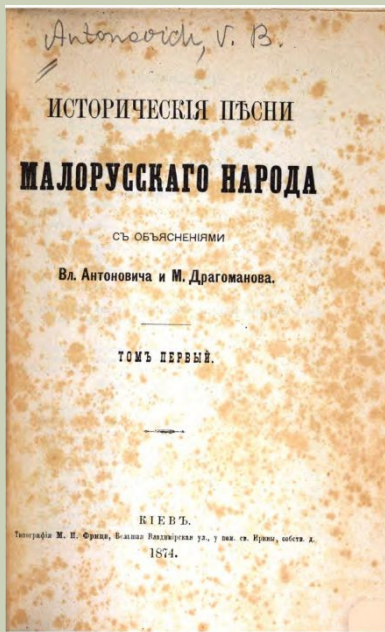
Батьки: Петро Якимович Драгоманов

Діти: Іван Шишманов, Іван Іванович Труш

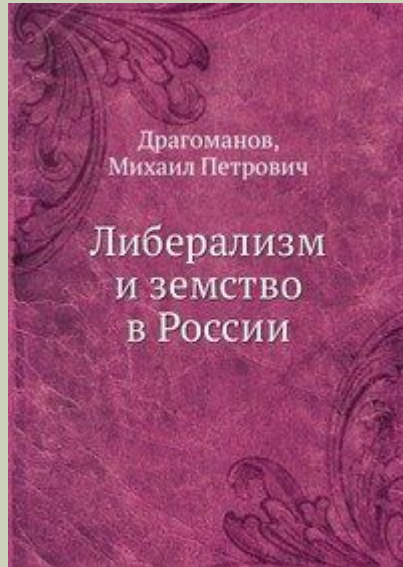
ЖИТТЄПИС

- Батьки Михайла Драгоманова, дрібнопомісні дворяни, нащадки козацької старшини, були освіченими людьми, поділяли ліберальні для свого часу погляди. *«Я надто зобов'язаний своєму батьку, який розвив у мені інтелектуальні інтереси, з яким у мене не було морального розладу і боротьби...»* — згадував пізніше М. Драгоманов.
- У **1849–1853** навчався у Гадяцькому повітовому училищі, де, з-поміж інших дисциплін, виділяв історію, географію, мови, захоплювався античним світом.
- Продовжив навчання у Полтавській гімназії. Вражав викладачів своєю надзвичайною цілеспрямованістю, працьовитістю, освіченістю.

- Восени **1859** вступив на історико-філологічний факультет Київського університету Святого Володимира. Тут у нього з'являються значно ширші і більші можливості вдосконалювати свою загальну освіту, повніше і живіше знайомитися з тими суспільними і політичними процесами, що постійно зароджувалися у студентському середовищі.

- **1863** — став членом товариства «Громада», об'єднання, що було формою пробудження свідомості національної інтелігенції до пізнання української історії, культури, народного побуту, права. Пізніше, у 1870-х рр., з'явилися нові, «молоді» Громади, в статутах яких уже стояло питання про «самостійне політичне існування» України з «виборним народним правлінням».

Наукова кар'єра

У студентські роки захопився історією стародавнього світу. Під керівництвом професора В. Я. Шульгіна підготував дисертацію на право читання лекцій в університеті «Імператор Тиберій», яку захистив у 1864.

Працював учителем географії у 2-й Київській гімназії.

1865 — прийнятий на посаду приват-доцента на кафедрі загальної історії історико-філологічного факультету Київського університету Св. Володимира. Читав лекції з історії Стародавнього Сходу, історії та історіографії Стародавньої Греції, історії Стародавнього Риму, Нової історії (доби Реформації та Відродження). Опублікував низку статей зі стародавньої історії.

1870 — захистив магістерську дисертацію на ступінь магістра загальної історії на тему «Питання про історичне значення Римської імперії та Тацит».

Після наукового відрядження за кордон у 1873 призначений на посаду штатного доцента.

1875 — звільнений з університету за політичну діяльність.